

ВСТУП

Україна взяла курс на створення правової держави, що потребує кардинального реформування всіх сфер суспільно-публічного життя.

Важливим чинником виходу із трансформаційної кризи українського суспільства є створення сучасної, ефективної системи публічного управління. Необхідність формування нової системи публічного управління як інструменту подолання кризи в Україні дотепер недооцінювалась.

Сучасний стан дотримання та забезпечення прав і свобод громадян в Україні оцінюють по-різному. Адже права і свободи громадян, закріплені в Конституції України, належно не реалізуються і не забезпечуються на рівні фактично всіх гілок влади української держави. Особливо це стосується діяльності органів місцевого самоврядування.

Органи місцевого самоврядування покликані, згідно з чинним законодавством, забезпечувати всі форми реалізації прав і свобод громадян у регіонах нашої країни.

Нехтування принципами підбору, призначення кадрів у органах державної влади, недостатній рівень їхньої професійної підготовки, особливо на місцях, є однією з численних проблем, за вирішенням яких населення звертається до вищих органів державної влади й управління.

Реформування державної служби в Україні покликано забезпечити підбір і розстановку високопрофесійних, чесних і патріотично налаштованих кадрів апарату управління.

Виконавча влада, реалізуючи призначення демократичної, соціально-правової держави, створює основні засади для реалізації прав та свобод громадян, а також надання їм широкого кола управлінських, зокрема адміністративних, послуг.

Розширення і закріплення інституту права власності в Україні, розвиток ринкових відносин у сфері економіки та інші соціально-класові зміни в суспільстві вимагають нових підходів і рішень щодо належного соціального і правового забезпечення громадян таким різновидом послуг, як адміністративні.

Лінгвістично-юридичне тлумачення послуг в українській державі досі залишається невизначеним, а це призводить до помилкового їх розуміння та неефективної реалізації за правовими наслідками, через що споживачі наданих послуг оскаржують їх.

Не досягнуто системності та єдиного підходу до вирішення вказаної проблеми нормативно-правового регулювання відносин у сфері надання послуг населенню України. Свідченням цього є чинний Закон України "Про захист прав споживачів" та безліч галузевих і відомчих нормативних актів, які регулюють відносини у сфері надання послуг населенню України.

Зазначена проблема привертає увагу вчених, а її різні аспекти досліджено у працях таких українських науковців, як: В. Авер'янов, Ю. Битяк, І. Коліушко, Є. Курінний, Ю. Ключковський, В. Куйбіда, В. Кампо, О. Лазор, Д. Лук'янець, О. Негодченко, Н. Нижник, В. Ортинський, О. Остапенко, В. Олуйко, О. Пасенюк, П. Рабінович, С. Стеценко, С. Селіванов, О. Скакун, А. Чемерис, Н. Янюк та інші. Однак поза їхньою увагою залишилися теоретичні, нормативні й практичні аспекти вказаної проблеми дослідження.